

بسم الله الرحمن الرحيم

۳۰ آذر ۱۴۰۴

خطبه‌ی شهادت امام هادی (ع)

حمدِ مخلوقات عالم بر آستان کبریایی خالقِ باد که از مهرِ بی‌پایانش چشمه‌ی هدایت را جوشاند و بر سرچشمه‌ی لطفش، پیامبران را هادیِ انسان‌ها نام نهاد تا با هدایتشان جان فرو افتاده از ملکوت را بر سرمنزلِ عافیت رهنمون شوند و سلامِ جانشینانشان، بر آنان باد و بر عزمِ ملکوتی‌شان که همواره جانِ مبارکشان را، ندایِ نجاتِ انسان‌های در بندِ نفس اماره کردند تا جوهره‌ی وجودی‌شان متبلور شود و از ظلمت، به نور، هدایت شوند.

امشب، جان‌ها در غمِ شهادت دهمین خورشیدِ آسمان امامت، حضرت امام هادی (ع) اندوهگین است؛ امامی که نورش در دل شب‌های ظلمانی زمانه تابید. خورشیدی که از افقِ سامرا درخشید تا راه را بر گم‌گشتگان طریقِ حق نمایان سازد. او که نامش مایه‌ی سکینه‌ی قلوب و یادش جانی دوباره بر پیکرِ بی‌جان معرفت بود، در روزگاری به امامت برگزیده شد که ستمِ عباسیان سایه‌ای سنگین بر دنیای اسلام افکنده بود. ایشان را به اجبار از مدینه‌ی منوره، آن مأمنِ وحی و خانه پدری، به سامرا آوردند تا در حصارِ لشکریان و در میان پادگان‌های نظامی، صدای حق‌طلبی‌اش را در گلو خفه کنند اما غافل از آن بودند که خورشیدِ امامت را در بند کردن، جز رسواییِ زندانبانان ثمری نخواهد داشت.

امام هادی (ع)، در آن سال‌های سخت غربت، چنان با هیبت علوی و وقار نبوی زیست که حتی دشمنان در برابر شکوه معنوی و دریای دانش او، بی‌اختیار زبان به تحسین می‌گشودند. او با میراثِ گران‌بهای چون «زیارت جامعہ کبیره» منشور بلند امام‌شناسی را برای همیشه‌ی تاریخ ترسیم کرد تا شیعیان در غبار فتنه‌ها، حقیقت را گم نکنند؛ اما دریغ و افسوس که دست کینه و نفاق، تابِ تحملِ آن وجود با برکت را نداشت و سرانجام جفای معتزِ عباسی، زهر تلخ کینه را به پیمانه‌ی عمر آن امام همام ریخت.

و اکنون ما در خانه‌ی فرزند گرامی‌شان در عزای آن امام غریب به سوگ نشسته‌ایم و از خداوند تمنا می‌کنیم که تا ابد در سایه‌ی هدایت او باشیم که این در سایه‌ی امامت بودن آرزویی است که شیعیان بسیار در حق یکدیگر طلب می‌کنند و همواره در آرزوی آن هستیم که جان عزیزانمان در پناه این مأمِن الهی پرورش یابد.

اما باید اندیشید که این «سایه» چیست که بر سر مشتاقان طلب می‌کنیم؟ حقیقت این سایه، فراتر از یک تعارف کلامی است که حقیقت آن را می‌توان در کلام گهربار بانوی دو عالم حضرت فاطمه‌ی زهرا (س) دریافت. ایشان در این خصوص می‌فرمایند:

خداوند در قرآن کریم می‌فرماید که: خداوند سایه را آفرید و این سایه در قیامت از بین خواهد رفت پس آن سایه‌ی رحمت الهی است که آن را به مأموران خود هدیه می‌دهد تا در عملشان وارد کنند و آن عمل سایه‌ای باشد بر سر دوستدارانشان ولی بسیاری از پیروان ما این کلمه را بدون اینکه به آن اندیشه کنند می‌گویند و مردم را به سایه‌ی وجودی اولیا می‌سپارند و این عمل را به‌عنوان یک تعارف به کار می‌برند درحالی‌که این دعا فقط شامل سرهایی می‌شود که فکرشان با عمل اولیاء منافاتی نداشته باشد و اگر غیر این باشد در سرش به جای سایه‌ی درخت خاری دردناک می‌روید. درخت عمل من به‌مانند شاخه‌ی مستحکمی است که می‌تواند نجات‌بخش دوستداران اهل‌بیت باشد پس دست را روی سرتان بگذارید و از پروردگار کریم تقاضا کنید که سایه‌ی لطفش را همواره مانند درخت تنومندی بر سرتان قرار دهد تا از گرمای غضب الهی در امان باشید و فکرها و اندیشه‌های باطل و بیهوده را از سر خود دور کنید. چرا که فکرها سازنده‌ی کاخ‌ها هستند و فکری که ذکر باشد سازنده‌ی لطف الهی است پس همواره به یاد پروردگار کریم باشید تا وجودتان بذری باشد برای رشد وجودتان.

آری به‌راستی که سایه‌ی لطف الهی، تنها بر سر دل‌هایی قرار می‌گیرد که با عمل و اندیشه‌ی اولیا همسو باشند و با یاد خدا و پاکی فکر، وجود را به باغی سازنده و سرشار از نور و رحمت الهی تبدیل می‌کند.

و اینک، در این شب حزن‌انگیز، دل‌های خسته و دست‌های تهی خویش را به دامن امام هادی (ع) می‌گشاییم.

ای هادیِ دل‌های سرگشته، ای دهمین فروغ امامت، ای آنکه سلسله‌ی نور از تو گذشت تا به آخرین حجت خدا رسید. ما را در پیچ و خم این زمانه، بی‌نشان و بی‌پناه رها مکن. دست ما را بگیر چنانکه خود فرمودی، راه رسیدن به خدا از مسیر ولایت می‌گذرد و ما با زبان دل، رو به خدای مهربان می‌کنیم و با کلام خودتان، از جامعه‌ی کبیره زمزمه می‌کنیم که:

خدایا، دل‌های ما را آرام به تقدیرت قرار ده، راضی به قضایت، شیفته‌ی یاد و دعایت و سرشار از محبت برگزیدگان اولیایت.

پروردگارا، در سختی‌ها صبورمان کن، در نعمت‌ها شاکرمان بدار و در فراز و فرود زندگی، دل‌هایمان را از یاد خودت خالی مکن.

خدایا، بر محمد و آل محمد درود فرست و برای ما، در این دنیا و آن دنیا قدمی استوار در راه حق قرار ده و به امید اجابت و فرج جاہمان فریاد می‌زنیم:

اللهم عجل لوليک الفرج